

Ca nostra

* * * ANY SEGON, NÚM. 76 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 6 DE MARS DE 1909 * * *

QUARESMALS

EVANGELI DEL SEGON

DIUMENGE DE QUARESMAS

SANT MATEU. XVII. =

Al cap de sis dies, Jesús s'en menà amb ell Pere, Jaume i Joan, germà d'aquest, i los menà a una montanya molt elevada. Y durant ells se transfigurà, resplandint la seua cara talment el sol i tornant els seus vestits blancs com la neu. Y vet-aquí que Moisès i Eliès los varen apareixer, conversant amb ell. Aleshores Pere, prenguent la paraula, digué a Jesús: Senyor, molt bon estar hi fa aquí: si vos ho voleu, fassemhi tres tendes, una per mi, una per Moisès i una per Eliès. Encara ell parlava, i vet-aquí qu'un nuvol enlluernador los embolca i tot d'una ne surt una veu qui diu: Aquest es mon Fiy tan estimat, en qui teng posades les meves complacencies: escoltaulo. Al sentirlo els dexebles, caigueren de cara en terra, presos d'una temor grossa. Emperò Jesús s'hi acostà, los tocà i digué: Axecauvos i no hajeu por. Aleshores alsaren els uys; mes tant solament varen veure a Jesús. Y tot devallant de la montanya, Jesús los donà aquest monament, i digué: No acuseu a ningú lo qu'heu vist, fins y tant el Fiy del homo ressuciti d'entre'ls morts.

ACLARACIONS.—Al cap de sis dies: d'ensà de la confessió que Pere va fer a Cessarea de la filiació divina de Jesús i de la profecia de la Passió.—Montanya: el silenci de la naturalesa a les bandes inhabitades, la solitud a unes altures que semblen acostarnos a n-el cel, conviden ferm a l'homo a ferhi oració.—Se transfigurà: l'ànima de Jesús, com gosava de la visió benaventurada, va dissipar el vel amb que s'ocultava, i baix de l'acció de sa resplandor interna, la seua vestidura de carn prengué unes transparencies, tals que tota comparança minva la realitat. Els vestits metexos semblarien esser tèxits de fils de llum.—Moisès y Eliès: els dos representants de les glories de la Lley Antiga. Moisès, el gran Legislador, i Eliès, el gran Profeta, devallen per esser testimonis de la messianidat de Jesús.—Conversant: Sant Lluc observa que parlaven de la passió que s'acostava.—Pere: quin homo més senzill qu'era S. Pere! Sempre ardorós, sempre zelós, sempre ple de bones intencions, ara, en son esbadocament, diu unes coses de nin, però que retraten son cor sense dobles, tal com es.—Aquest es: Recordau que son les metexes paraules que'l Pare Celestial va dir després del bautisme: ara afegex una comanda importantíssima: escoltaulo: vol dir, que proclamava a Jesús com a novell Legislador d'una Novella Aliansa.—

No acuseu: I be que ho cumpliren, perque fins després de la resurrecció no descubren tan hermosa nova. S. Pere, a la carta segona a n-els jueus escampats per les provincies del Assia, ja poc temps abans de morir, les escriu: Per lo demés, no vos hem donat a conexas el poder i la venguda de N. S. Jesucrist, seguint faules enginyoses, sino com a testimonis qui verem sa grandesa, perque, quant va rebre de Deu Pare aquell testimoni gloriós, aparequent amb molta resplandor la gloria de Deu, devallà una veu que deia: Aquest es mon Fiy estimat en qui he tengut més complacencies: escoltaulo. Y nosaltres sentirem aquesta veu baxada del cel, estant amb ell a la montanya santa.

V. Q.—Inca.

TRISTOR

Què trists de l'hivernada
los dies sense sol!

Els cims porten mortalla,
los arbres porten dol.

Sopluig per ells no troben
els aucellets llavors.

Les boires sempre ploren.
Les flors... ¡jay pobres flors!

Sols, dins el cementeri
negretjen els ciprers:
del reyne del silenci
el mon guaiten sever.

Son fuites les velzies,
no canta el rossinyol...

Les aus de l'alegria
s'allunyen d'aquest dol.

P'el cel la lluna plena
fa via tremolant,
poruga dels llargs núbols
qui negres van pujant.

Què curts que son els dies,
què llarga qu'es la nit!
La pluja bat els vidres,
caiguent amb ressò trist.

El vent siulant s'esbrava
dins lo desert pinar:
gemega la campana
a dalt del campanar.

L'hivern les planes gela,
el cel se desfà en plors.
Anyora el sol la terra.
Les flors... ¡jay pobres flors!

JOSEPH M.ª TOUS Y MAROTO.

1904.

ORIENTACIONS SENS ORIENT

«El mot *orientació* es essencialment cristià, perque de l'Orient nos vengué la llum que els ulls de nostre enteniment necessiten per veure'l món de la humana perfecció, axí com també ve d'allà la llum material que necessiten els ulls del nostre cos pel desplegament d'una part important de nostra vida.

Jesús de Nazareth, cap y capdill del llinatge humà, aparequé en l'Orient, y Ell es l'únic orientador dels homos; per això els primitius cristians feyen les seues pregaries girats de cara al Orient, per això encara avuy les ordres monacals conserven aquesta costum litúrgica, y els qui edificaven les grans basíliques tenien també cuydado de orientarles degudament. Jesús es estat, es y será sempre l'Estel conductor de la vida humana, l'Orient dels homos.

Desgraciadament avuy molts d'homos no seguexen aquest estel, y com fora d'Ell no's possible orientació verdadera, perque Ell es la Veritat, y els homos hem d'orientarnos ab la Veritat; d'aquí prevé el sentir parlar tant d'orientacions, el deliri de les orientacions, perque'ls homos senten íntimament qu'están desorientats, es dir, qu'han perdut l'eyma, y paupen y se topen uns ab els altres, cercant el camí de la vida, l'orientació de la vida. Els homos may parlen més d'una cosa que quant aquesta los falta; may se parla tant de salut com en temps de peste. Lo que possehim no ens preocupa, lo que'ns preocupa es lo que nos falta y desitjam tenir...

«Es evident que l'orientació de la societat y l'orientació del homo no poden ser diferents, perque la societat es de sentit comú que existeix per ajudar a l'homo a arribar al terme de la seva perfecció. La societat existeix per l'homo, no l'homo per la societat. Avuy no obstant hi ha entre molts l'opinió contraria, y fan de la societat, y encara més de la societat política, com un ser superior al qual tot deu encaminarse y sacrificarse, tenen una fantasia idolátrica, perque axí com l'idol segons l'Apostol es no-res, també l'Estat es no-res si dexa d'esser la protecció del homo: débil dexat a si sol, per fer el camí de la vida.

Aquest concepte del Estat, origen del socialisme, es el principi de l'esclavitut, y els pobles antics saludaren y aclamaren al Redemptor Jesús com al llibertador del llinatge humà, perque en sa doctrina sentien l'eroma d'una essencia qu'havia d'acabar ab l'escla-

vitut y tirania en que vivien dels poderosos del món. L'Estat es una forma absoluta, ab drets absoluts, es un no-res, es l'idol, y no hi ha tirania major, no hi ha res més farest que'l no-res, que l'idol que tot s'ho engoleix com un abisme xugador; en aquest sentit no té entranyes, per el qual es insaciable, y may arriba a satisferse. La metàfora moderna de la revolució, qui com Saturnus devora a sos propis fills, es una felís expressió d'aquesta veritat.

Veis aquí la antítesis entre la Revolució, filla del dimoni, y l'Església, filla de Deu. En el llenguatge de les sagrades Escripures y dels sants doctors el dimoni es anomenat l'enemic del llinatge humà, perque vol víctimes humanes y tenir als homos esclaus. L'homo pels nous idólatres es res: l'existència universal, l'Estat engolintse tota la societat, es l'amo absolut, y tot ha de sacrificar-se a ell. Pels cristians l'homo es el tot, y tot lo creat existeix per ell, y la societat, l'Estat, y l'Església tenen tota la seva raó d'esser en ajudar al homo, en assistir-lo, per conduir-lo més fàcilment y d'una manera racional pel camí de la vida. Fora de la vida no hi ha res en la realitat de les coses. Y per això deim que l'Estat es res, perque en sí no té vida real sino suposició.

Segons la doctrina del Cristianisme, fins Deu se sacrificà per l'homo; segons la doctrina idolàtrica, tant l'antiga com moderna, l'idol demana sacrificis humans. Els sacrificis humans del Africa y els d'Europa, en la substància y essència tenen una certa igualtat, la diferencia es de forma, y ni diferencia de forma tenen si se comparen ab els innumerables sacrificis humans que s'ofereixen al idol de la revolució en els dies típics de son predomini en la veynada Fransa.

Fragment de la magnífica pastoral de quaresma publicada pel Sr. Bisbe de Vich, Lo Ilm. Torras y Bages.

¿TENDREM TERRATREMOLS?

La noticia que la premsa ha publicada referent a que a Mallorca hi hauria terratremols dia 20 del present mes, ha sembrat l'intranquil·litat entre nosaltres. Dijous, a nostro mercat, tenguem ocasió de parlar ab moltes persones d'altres pobles y poguerem enterarnos que la nova té trastornada la gent per tot arreu.

Per tranquil·litzar a n-aquestes persones timorates que pregunen a Deu perqu'ens alliber de calamitat tan grossa, repetirem lo que deiem en l'article «Ciencia y Amor», això es: que'ls terratremols de Messina y Calabria no varen esser percebuts en cap observatori ni ab una hora d'anticipació, y per lo mateix que la Ciencia encara se trobava a les fosques per pronosticar els moviments sísmics de nostro planeta.

Qu'estám esposats a sufrir terratremols y les demés calamitats qu'assoten a l'Humanitat, no hi ha que duptarho, però produïts no tant pels fenòmens de la naturalesa com pels escàndols que passen en mitx dels pobles. Bé fan aquestes persones que se preparen ab confessions y oració per aplacar la Justicia Divina que tant sovint se dexa sentir dins l'Univers.

El trisagi es un exercissi piados prescrit pel quart Concili Calcedonense, com un formulari per invocar a la Santíssima Trinitat en temps calamitosos y funests. Mirau lo que contenen els historiadors eclesiàstics que prenim d'una

obra del Venerable Claret:

«En l'any 447, essent emperador del Orient Teodosi el Jove, s'esperimentá un terratremol casi universal y tant violent, que per la seva duració y espantosos efectes va esser el més notable de quants fins a n-aquell temps s'havien esperimentat. Sis mesos de continuo moviment causaren inesplicables estragos en els més suntuosos edificis de Constantinopla y en tota la célebre murada de Quersoneso.

La terra s'obrí en moltes parts, y sepultá dins ses entranyes a ciutats enteres. les fonts se secaren y en sortien altres de noves: arbres molts grossos s'arrencaven ab el moviment de la terra: se veyen montanyes aont abans hi havia planures, y a n-el lloc de montanyes altíssimes, s'encontraren profundes concavidades. La mar escupia peixos de gran magnitud: les plaies y els barcos quedaren en sec, mentres que les aygues passaven a negar illes enteres molt grans.

En conflicte tant continuat, se trobá prudent abandonar les poblacions; així ho feren els habitants de Constantinopla ab l'emperador Teodosi, Palqueria sa germana, San Proclo, patriarca qu'era aleshores d'aquella Església, y tot el clero. Reunits en un lloc anomenat el Camp, dirigien fervoroses súpliques y clamors al cel, demanant socorro en tant gran necessitat: quant succeí qu'un dia, entre vuyt y nou del matí, hi hagué un terratremol tan fort, que poc faltá que no produís els mateixos efectes que'l diluvi universal. Després del susto, seguí l'admiració del sigüent prodigi. Un nin de pocs anys va esser arribat pels ayres, essentne testimoni d'això tots els escampats, fins que'l perderen de vista. Després d'una llarga estona fou tornat a la terra, del mateix modo qu'havia estat pujat a n-el cel, y llavors en presencia del Patriarca, del Emperador y de tota la multitut admirada, contá que havent estat admés a n-el Chor angelical, va sentir cantar a n-els mateixos Angels aquestes paraules: *Sant Deu, Sant fort, Sant immortal, tengau misericordia de nosaltres*: qual visió li havien manat posar en coneixement de tots els qu'estaven allà reunits; y tot d'una que acabá de dir aquestes paraules, morí.

Sani Proclo y l'Emperador, sentida aquesta relació, unánimement manaren que tots entonassen en públic aquest sagrat cántic, y tot seguit cessaren els terratremols y quedá quieta la terra.

Glorifiquem nosaltres a Deu, en la devoció del Trisagi, y estiguem tranquils que no se tocará un cabey del nostro cap sense'l seu permís.

Una bona religiosa de clausura ens ha enviada la oració de San Emigdi martir, abogat especial contra terratremols, la qual insertam a continuació, segús que nostres lectors n'estarán contents:

El Senyor te beneesca † y ie quart † y te mostri la seva agradable cara y tenga misericordia de tú. † Giri cap a tú la seva hermosa faç y te don pau y salut. † El senyor beneesca aquesta casa y a tots els habitants d'ella, † y els alliber del ímpetu dels terratremols, per el dolsíssim y virtud de Jesús. Amén.

PRONUNCIAMENT DE PALMA

—1868—

I

Era s'Octubre, dia ú,
a les cinc de s'hora-baixa,
quan tota plena de gent
sa plassa de Cort estava,
cridant, tots, que no volien
aquells que mos governaven.

Ab això, uns quants sabatés,
(que sempre, en temps de bullanga,
solen essè'ls principals
que, alegres, porten la banca,
o a lo manco si no hu son
en tenen, s'anomenada;) y
altre familia, després,
família de tota casta,
van pujant, en quatre bots,
els escalons de s'escala
de ses Consistorials
d'aquesta Ciutat de Palma.

Sentint, es porté, aquell truy,
y vehent tanta canalla,
en veu tremolosa'ls diu,
sens saber que li passava:
—Digau, ¿qu'es lo que voleu,
qu'es lo que's poble demana?—
—Donchs, ses claus, ara mateix,
per obrir aquesta sala, —
respongué la major part,
ab un crit que retronava;
mentres sempenfetjen fort
y peguen fortes punyades
en aquell portam, macís,
que'ls quadros dels Reis guardava.
—No puch, no puch dar ses claus,
es porté'l moment esclama,
que quant hi ha aqui dedins
jo som de tot responsable.—
Mes, tots, quan senten això,
doblen es crits, en més rabia,
diguentli: —«Si no fas via
te farem botá s'escala. ...
Aviat, aviat, li diu un
amenassantli ab un'arma,
que si'n fas vení aquí,
ab aquesta't xap sa cara!»—
Quan aquest llenguatge sent
fentli de mort amenasses,
els tira ses claus, quedant
més blanch y mut qu'una estatua.

Tots corren y obrin, al punt,
ses portes de vin-tan-ampla,
y aquella onada de gent
furiosa allà dins entrava;
y donant vives y morts,
tot mesclat en veu d'alarma,
els retratos tiren baix,
despenjats d'una estirada,
d'aquells qu'havia llarg temps
que duien les corretjades.

Y mentres que com lleóns,
aquests, en tò de venjansa,
els quadros de nostros Reis
ab mans y pèus despedassen,
en Figuera dona avis
que Palma está pronunciada.

Y, com per encantament,
ressurgien gents estranyes
de per tota la Ciutat,
armant gresca y algassara.

Uns, a ses Portes, correns,
van a tomar ses barraques
allà ont deien que'l Dret
injust el poble pagava;
y altres se'n van en es Moll,
que abans de que sa campana
lo primé tòch anunciás,
ja movien saragata;
perque deien que hi havia
allà un homo d'úngles llargues:
d'eix Dret, lo Vesitadó,
que'n eo vapor s'embarcava.

P. DE A. MULET.

Del Món

Febrer de 1909.

4=Comensen a Palma les oposicions de

mestres per provehí dues escoles de nins.— A l'Església de St^a Teresa se celebra una missa en sufragi dels qui moriren víctimes dels terratremols d'Itàlia. Es costejada per la Creu Rotja.— A n-el Congrés s'arma una gresca may vista per haver interromput el diputat sojardí, Sr. Maciá, a n-el lliberal Sr. Moret, mentres aquest pronunciava un discurs *patriotero*. Els lliberals amenasen a n-en Maciá y aquest diu que la seua frase «y sus cobardías» se referia a n-els governs y may a n-el poble.

5=Se reuneix el comitè del partit conservador y acorda presentar a D. Pere Cotoner y Verí, candidat a la Senaduría vacant.— A n-el Col·legi de França, centre oficial d'estudis superiors, es elegit catedràtic d'Historia de la Religió, M. Loisy, capellà qu'ha penjat els habits y s'ha declarat publicament anticatòlic.— La Gaceta publica una R. O. concedint a la ciutat de Palma els beneficis de la lley d'ensanxe.— El panell del Sr. Moret dona una volta completa y de *matarife* del projecte d'administració local se converteix en apolo-logista de les seues excel·lencies. Els seus partidaris queden espantats y canten un *De profundis* en el famós *bloque liberal*.

6=El «Círculo Mallorquí» inaugura una serie de balls *aristocráticos* per entretenir durant el Carnaval a les persones que s'escandalisen dels balls que se donen a les societats de baixa categoria.— A Madrid si declara el tifus ab caracter d'epidemia.

7=La qüestió balcànica preocupa fort ferm a les potencies, qu'estodien una solució satisfactoria.— A Alemanya, grans inundacions que produeixen molts de perjús y ocasionen víctimes.

8=Mor a Manresa el Sr. Armengol que durant una partida d'anys va esser baile d'aquella ciutat ab aplaudiment general dels vehins. (E. P. D.)— Destrosat per un tren, mor a França el poeta Catulo Mendez. (a. c. s.)— A la Rectoria d'un poble de Santander exploten cartuxos de dinamita que no ocasionen més que danys materials.

9=Se reb la nova d'haverse nomenat al sacerdot mallorquí, D. Joseph Villalonga, Canononge de la Seu de Cuba.— Se tanca el Parlament d'Austria, però abans els diputats armen gresca qu'acaba ab bufetades.— Els Reys d'Inglaterra arriben a Berlín.— A Panamá si sent un terratremol.

10=A Madrid s'inaugura ab gran solemnitat un Sinodo Diocesà.— A n-el col·legi del Escorial s'hi declara un incendi que destrueix bona part del edifici.— Arriben a Villaviciosa els Reys de Portugal per entrevistarse ab el d'Espanya.

11=Noves de Melilla anuncien algunes colisions ocorregudes entre els moros y els soldats espanyols. Hi ha un centinella farit.— A Sopuerta (Viscaya) una brega entre joves ocasioná quatre ferits de gravetat.— El Rey s'en va a Villaviciosa per passar uns quants dies amb el de Portugal.— Grans temporals a Bilbao.— Vaga de cotxers a Sevilla.

12=A Génova a causa del pes de la neu s'esbucá un teatre. G. a D. sense desgracies.— La provincia de Recht (Persia) se sublevá declarantse independent.

13=Es nomenat Magistral de la Catedral de la Seu d'Urgell el conegut lulista Mosen Salvador Bové.— Segueixen els temporals en el Cantábrich, a Bilbao han ocasionat grans destrosses.— S'aprova en el Congrés el projecte d'Administració local.

14=Sorteig de soldats.— Gran Festa Catequística a la Seu de Mallorca, hi assistiren més de dos mil escolars, se recitá una part del Catecisme del Papa, cantaren un himne propi; els professors entregaren al Sr. Bisbe un missatge de adhesió y gratitud y finalment Sa Il·lma. va fer un hermosíssim discurs, donant les gracies a tots.

15=En el Museu de Pintura se robá un quadro de gran valor.— Els nins de les escoles elementals de Huelva envien al ministre d'Instrucció Pública d'Itàlia 1.588 francs pels hordes de Messina.— El Compte Wite es procesat.— S'Elba s'es desbordat, causant grans danys.

16=Son absolts els processats am motiu de la bomba del urinari de la Rambla de les Flors.

17=Diuen de Londres qu'a les mines de carbó de Stanley hi ha ocorregut una espantosa explosió quedant enterrats uns docents miners.— A la península Balcànica se senten forts terratremols. Deu los haja amparats.

18=Se beneiex solemnement la primera pedra del Corté que's pensa aixecar a n-aquesta ciutat d'Inca. Assistiren al acte les primeres autoritats de la Provincia y locals y gran gentada.— Els reitgadors de Palma se reuneixen per tractar de les obres del nou Institut, que fá estona están paralísades.

19=Acaben les oposicions a escoles de nins y no contents els opositors no agraciats ab el fallo del tribunal el protesten per escrit y mostren son descontent ab manifestacions hostils a n-els senyors del tribunal.— El «Villavo» arriba a Cádiz procedent d'Amèrica. acompanyat de la seua familia y de varies parelles de la Benemèrita.— El Rey d'Espanya va a Pau per assistir a les proves d'un areoplano.

20=Alguns ex-sacerdots francesos intenen donar una conferencia qu'han d'interrompre perque el públic contestá a les seues fletomies ab visques a Pino.— Mor a Madrid, víctima del tifus, un deixeble de Medicina que s'havia oferit a cuydar als contagiats d'aquella epidemia.

21=Per tot arreu se celebren les festes de Carnaval sense qu'hi hagi rés de nou qu'apuntar, cosa rara perque no hi están avesats. A les Esglésies s'hi celebren solemnes funcions de desagravi, que's veuen molt concorregudes.— Es elegit senador per Balears l'Excm. Sr. Marqués de la Cenja, D. Pere Cotoner y Verí. Els lliberals no volgueren votar.

22=El rey envia espléndit regalo a D. Lluís Millet director del «Orfeo Catalá» com a recort de la visita que feu a dita societat.— Per Alicante se senten trèmols de terra qu'alarmen molt an els habitants de les terres castigades.— Parteix de cap al continent la companyia que per espay d'un parell de mesos es estat l'escandol de tot palmésa decent. Bon vent y que no tornin.— Els Reys d'Espanya van a Sevilla aon se proposen passarhi llarga temporada.

23=Ab un dia espléndit se despedeix de noltros el Carnaval.— A Valencia se celebra el centenari den Darwin y el Sr. Unamuno pronuncia un discurs ensalçant les teories d'aquell bon homo.— Se sab la nova de que han sagrantat al Cardenal Sancha.

24=Comença la Santa Corema. A la Seu de Palma hi predica el Rt. P. Ramón Sellas, S. J. y a la parroquia d'aquesta ciutat, Mossen Francesc Sitjar Pre.— Es prohibida pels Prelats de França, la propaganda de «La Sillon».— Queda establerta a Costix una Caixa rural.

25=Mor sa Eminencia el Cardenal Sancha. (E. P. D.)— Els Ajuntaments de Viscaya demanen la pronta aplicació de la nova lley d'administració local.— La Creu Rotja de Palma entrega solemnement la cantitat recoida a les families de les víctimes del *Beata*.— Els catòlics de Barcelona continuan fent meetigs de propaganda.

26=Se sab que a l'Església del Calvari de Felanitx s'hi ha comés un robo sacríleg.— A Cadiz un homo qu'arriba d'Amèrica reparteix doblés a tothom en nom de Cristo. La policia l'agafa.— Els catedràtics espanyols qu'han anat a Burdeus son molt obsequiats donant

conferencies per fer coneixe l'història verdadera d'Espanya.

27=Dimiteix el seu carer de Ministre de la Guerra el Sr. Marqués d'Estella y es nomenat per substituirlo el general Linares.— El tifus ha desaparegut de Madrid.— El general francès d'Amade arriba a Madrid ab el Rey y conversen de Marruecos.— Se descubreix un complot contra'l Rey de Bulgaria.

28=A les iglesies de Mallorca s'inaugura per manament del Sr. Bisbe, el cantic litúrgic segons el gradual romá publicat per ordre de Pius X.— A Lluçmajor beneiexen una fàbrica de gas ab gran content d'aquells vehins.— Mossen Antoni M.ª Alcover dona una conferencia sobre Regionalisme en el Centre Catalá de Palma. Es la primera d'una serie que pensa donar dita societat durant la Corema.— Se fa l'enterro del Cardenal Sancha resultant un acte imponent que va presenciar nombrós públic.

Noves d'Inca

—Nostra iglesia parroquial se veu tots els vespres plena de feels, fins a vessar, que van a escoltar els sermons quaresmals, qu'ab el zel qu'el distingeix ens predica el notable orador sagrat, Mossen Francesc Sitjar.

—Hem rebut un abono de la nova Empresa del cine instalat al *Centro instructivo* per la present temporada.

Agraim al Sr Sastre la atenció qu'ha tengut envers de nosaltres.

—Mossen Bartomeu Gelabert va caure malalt d'algún cuidado fa una quinzena de dies, pero gracies a Deu se troba en notable milloransa, de lo qu'ens alegrem sumament.

—Se parla altre vegada de construir a n-aquesta ciutat una plassa de torros. Si se fá no tendrá vida... com el Velodromo.

—Copiam de «HERALDO DE CRISTO» «INCA.— Sabemos que algunos entusiastas Terciarios de esta ciudad trabajan para construir un estandarte, con el fin de asistir á la peregrinación al Santuario de Lluch. ¡Adelante, queridos Terciarios, que Dios, la Virgen y nuestro Santo Padre bendecirán nuestros trabajos!»

—El Tribunal municipal d'aquesta ciutat ha condemnat a n-en Miquel Llompert Company a la pena de quinze dies d'arresto, per haver causat ferides a n-el front y altres parts del cos, ab pedrades, a n-el vehí Antoni Llabrés.

—Dilluns passat se concentraren en aquesta població els reclutes del reemplás de 1908, procedents dels pobles de la Zona d'Inca.

Després d'haverlos repartits entre'ls diferents cossos del Ecsèrcit d'aquesta illa, dimecres, ab al tren de la una, partiren cap a Palma els destinats a dita capital.

Aquí han quedat els quintos del Regiment d'Inca, qu'are apendrán l'instrucció militar, menos una tercera part d'ells qu'ahí s'en anaren a incorporarse a n-el batalló destacat a Palma.

PUBLICACIONES REBUDES

El Norte Catalán.—Setmanari tradicionalista de Vich que conta ja 24 anys que veu la llum pública a n-aquella ciutat.

El Heraldo de Cristo.—Revista mensual dedicada al foment y propagació de la tercera Orde de San Francesc d'Asís y demás obres franciscanes. Du vuit planes d'escullit test y val la suscripció una peseta al any. La Redacció y administració es a n-el Convent de Sant Francesc de Palma de Mallorca.

Saludam afectuosament als nous companys y establím camvi.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Cultura Popular

EL TEMPS ES OR

Vet-aquí una expressió que cada qual l'enten a la seua manera. Burnham, qu'era'l ministre més actiu de Inglaterra, sortia del Congrés a les dotze de la nit, y a les quatre ja estava axecat; s'enten a les quatre del mati.

Un tal Ursino, professor de Heidelberg, per evitar que'ls ganduls y xerrayres el des-torbassen de treballar, tenia escrites a n-el seu despatx aquestes paraules: *Bonamic, qu'aquí entres, acaba aviat y vesten.* Aquesta moda s'es estesa avuy en dia, y se troba en molts de despatxos de Barcelona aquesta inscripció: *Se prega despatxar aviat, o paraules per l'estil.*

El sabí Escoligero, a la porta de la seva sala hey havia posat aquest: *El temps es la meua vinya, com si digués: Parau esment que jo visc del temps y no'l me robeu.*

Deya Sakespeare: «El temps es cosa massa rica per perderlo xerrant.» Però ell no n'ha fet perdre poc de temps a n-els altres ab les seves tragelies.

Lord Byron, deya: «¡oh amics! sou els lladres del meu temps.»

Un missè despedia a n-els seus clients pegantlos toquets a l'esquena, diguentlos: «Vaja, anau, com se coneix que per perdre'l temps no pagau contribució.»

Avuy en dia lo primer que s'hauria d'acusar per no perdre tant de temps son els diaris, vertaders lladres de nostro temps.

Entreteniments

Solucions a les endevinayes del número setanta quatre:

1.ª: la lletra A. 2.ª: una Beya. 3.ª: Adan. 4.ª: Una bassa d'aygo clara.

ENDEVINAYES

V

Se criá dins olivar

Engreixant de sa verdor;

Ventades y cassadors

No'l deixen dormir en pau;

Serveix pera consagrar,

Per fer bàlsam y sabó,

Fa taca y també sabó. . .

Mirauvós quin ensiám.

¿Qu'es axò que no es axò,
Que es tan bò d'endevinar?

VI

Nigú me pot agafá

Y existesc entre'ls mortals;

Som causa de molts de mals

Y per bé Deu me criá,

Però, si arrib a mancá,

Moren homos y animals.

VII

Vejem qui m'ho sabrá dí:

¿Què serà, què no serà

Lo que tothom sab obrí
Però nigú sab tancá.

VIII

Ell no está may désarmat,

Passetjantse tot lo dia;

Quant camina, no fa via;

Quant fa feyna, está aturat.

IX

¿Qui es aquell viatjant

Mitj per llarc, mitj de través

Que va esquena rossegant

Y pa negre es s'aliment?

CARAGOLÍ.

Objectes de Quaresma

Devocionaris, via-crucis, setmanes santes, llibres y fulles de propaganda catòlica, casi regalats.

Estampes de primera comunió desde 5 céntims fins a 2 pess. una.

Fulls d'estampes molt hermosos, quadrets de saludosa, sorpreses y altres elegants fantasies propis per regalo, tot ho trobareu a gran baratura a la

LLIBRERIA DEL CARRER DE MALLORCA

INCA

Colecció de Sagells

Ne treven una venal que té 4.000 Sagells, antics y moderns, de tot reynat y república, son una preciositat que val un capital.

Alguns d'aquests son estimats fins a 100 pessetes.

També n'hi ha uns altres 4.000 sense colleccionar, qu'están a la disposició dels qui ten-guin bona bossa.

A n-aquesta imprenta ne donarem raó.

Plantas para curar

R. B. GIRON

Medicina y Cirujía de la familia.—Un to-mo 3 pesetas.

Mallorca, 1, Inca.

Almanac

DE LA FAMILIA CRISTIANA

per l'any 1909.

—(o)—

¿Qui no ha llegides hermoses bibliografies d'aquesta obreta que compta ja vint anys de la seua publicació? Ei del present any dú escullits gravats y belles historietes que'l fan sumament atractiu y agradable per la familia.

A nostra Llibreria encare ne queden existencies que's darán ab notable rebaixa.

Altres obres noves

Se son rebudes en nostra Llibreria les si-güents:

DESPUES DE LA HORA DE NONA. Novel·la dels temps apostòlics, de Monlaur, traduïda al castellá del francés per Mossen Miquel Costa.

RONDALLES CATALANES per D. Ramón Miquel y Planas, ab precioses ilustracions per D. Joan Vilá.

DICCIONARIO de la lengua española.—Primera edició, Minerva, de bolsillo, de la Casa Calleja.

Imprenta de "Ca-Nostra,"

BON GUST * ECONOMIA * PRONTITUT

en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1—Inca.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERIA, LANERIA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES

SASTRERIA Y CAMISERIA

LA CASA MEJOR SURTIDA,

LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

MIQUEL FERRAGUT

En son taller de fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS
Carrer de Mallorca, 64, INCA.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de subscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la subscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'ayuy avant, per 50 céntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrà a costar 10 centims mensuals.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.